

(ജനനപ്പെരുന്നാൾ സന്ധ്യ)
(മ്ശീഹൊ ഏസീലേദ്)

മശിഹൊ ജാതം ചെ-യ്തൊ ബേത്ലഹേമിൽ-
പ്രൊ-ചിയിൽ നിന്നെത്തി -ജ്ഞാനികളവനേമാ-നി-പ്പാൻ
രാജാവായ് ജാതം -ചെയ്തോനെങ്ങാവോ-
ഏ-കട്ടഭിവാദ്യം-വന്നുവണങ്ങിൻ സൊ-ഷ്ടാം-ഗം

ജാതം ചെയ്ത നൂപൻ -ബേത്ലഹേമിലിതാ-
ഭാസുരമാം താരം-സുരികളെയറിയി-ച്ചേ-വം
പൈതലിവൻ തന്നെ- കതിരുമിവൻതന്നെ-
നാഥനിവൻതന്നെ- സർവ്വേശൻ ദൈവം-ത-ന്നെ

ബേത്ലഹേംഗുഹയിൽ-ചെന്നഥ ദർശിച്ചു-
പൈതലിനോടൊപ്പം- മാതാവൊ മറിയാം- ത-ന്നെ
അവതാരം ചെയ്തോ-രഖിലേശൻപേർക്കായ്-
കാദീശ് കാദീശെ-നാർക്കും ദൂതന്മാ-രേ-യും

കീറത്തുണിച്ചുറ്റി-പാറപ്പൊത്തിലിതാ-
പാൽനുകരുന്നയ്യൊ- ലോകമഹോന്നത ദേ-വേ-ശൻ
തലമുറകളിൽ മൂമ്പൻ -ശിശുപോൽ കരയുന്നു-
ഭൂതലജാതികളെ! വന്നുവണങ്ങിൻ സൊ-ഷ്ടാം-ഗം

എത്രമനോഹരമാ-ബേത്ലഹേം ഗുഹയിൽ-
ഇഹരയരും നരരും-പാടിയ മോഹന സം-ഗീ-തം
വിസ്മിതയായ് മറിയാം-ഭ്രമമാർന്നുയൗസേഫ്-

കീർത്തിതനായ് പുത്രൻ -വന്നുവണങ്ങിൻസൊ-ഷ്ടാം-ഗം

ഇന്നാൾ ദൈവത്തിൻ- നന്ദന ജനനദിനേ-
വാനവദൂതഗണം -വിസ്മയകരഗീതം -പാ-ടി
സ്തുതിദേവനുവാനിൽ- ക്ഷിതിതന്നിൽ ശാന്തി-
മാനവനുത്തമമാം- ശരണവുമെന്നുൽഘോ-ഷി-ച്ചു.

ഗുഹയിൽ ജനിച്ഛാനാം -സുതനായ് സ്തുതിപാടി
മാലാഖമാരോ-ടാട്ടിടയരുമീനേ-ന്മാ-രും
തിരുവവതാരത്താൽ-വിടുതൽ നൽകുകയാൽ-
ആഘോഷാർഹതയോ-ടവനെ സ്തുതിയാൽ വ-ന്ദി-ക്കാം

(ജനനപ്പെരുന്നാൾ രാത്രി 1-ാം കൗമ)

നാ-ഥാ! ഈ നിൻജന്മത്തിൻ-നാളിൽ
വായ്കളിൽ നിന്നെല്ലാം-സ്തോ-ത്രം-തേ

- 1. നിൻശ്രേഷ്ഠത തന്നുന്നതി കൈ-വി-ട്ടു
ഹീനതയെ സ്വയമാർ-ന്നോ-നാ-കും

സ-ർവ പ്രാണദനേ വർണ്ണി-ച്ചീ-ടാൻ
മതിയാകും മൃതിയു-ളോ-നേ-വൻ

ജന്മശ്രീദായകനേ! നിൻജന്മത്തേയുൽഘോഷിച്ചീടാൻ
ഏ-കുകബലമെന്മനതാരിനു നിൻ ശ്രേഷ്ഠതയേശോധിക്കാ-തെ

ആ-ർദ്രതയെ ഞാൻഘോഷിച്ചീ-ടേണമേ
ദൃശ്യനദൃശ്യൻ നീ-ധന്യൻ-താൻ

- 2. ആ-ശ്ചര്യം ഗാത്രം തന്നിൽ-പു-ത്രൻ
പൂർണ്ണതയോടെഴുന്ന-ള്ളി-പാ-ർത്താൻ

സ-ന്ധൂർണ്ണതയൊടു ഗാത്രത്തിൽ-വാ-ണാൻ
മതിയായ് മരുവീടാ-നാ-ഗാത്രം.

അന്യു-നപ്രീതിയൊടവിടയിവാസംചെയ്താൻസീമാ-തീ-തൻ
പൂ-ർണ്ണനരതമൊടമരുമ്പോൾ പൂർണ്ണാധീശത്വംപുണ്ടോ-നേ

വ-ർണ്ണിച്ചീടാൻ മതിയായോ-നേ-വൻ

സീമാതീതനവൻ-ധന്യൻ-താൻ.

- 3. സാക്ഷാൽ സ്വർഗ്ഗീയതയിൽ വാ-ഴു-മ്പോൾ
ഭൗമികനായോനെ!-സ്തോ-ത്രം -തേ

സ്വ-ർഗ്ഗീയാദ്യ തനുജൻ സ്നേ-ഹ-ത്താൽ
ആദ്യതജനായോൻ മറിയാ-മീ-ന്നും

ദൈ-വത്തിൻ ശിശുവാകുന്നോൻ പേരിനു യൗസേപ്പിൻ ശിശുവായി
സ്വേ-ഷ്ടത്താൽ സാക്ഷാൽ ദൈവം മാനവ ജനനത്തെ
കൈക്കൊണ്ടു

നിന്തിരുവിഷ്ടം മഹനീയം-ശ്രേ-ഷ്ഠം
താവകമാം ജന്മം-ധ-ന്യം -താൻ.

- 4. താ-തേശാത്മജപരിശുദ്ധാ-ത്മാ-വേ!
ആരംഭംമുതലേ-സ്തോ-ത്രം-തേ

നി-ന്നുല്പുദിച്ചേൻനൽകബലം-നാ-ഥാ
പരിണാമത്തോളം ചെ-നെ-ത്താൻ

നാനാവിധ ഭംഗികളെയും നിഹനിക്കും കുഴിമാടം തന്നിൽ
എ-ന്നുടെ ബലഹീനതയോലും വാക്കുകളവസാനിച്ചീടു-മ്പോൾ

തീ-നരകത്തിൽ രക്ഷിതനാ-യീ-ടാൻ
കൃപചെയ്തീടണമെ കർത്താവേ!

(ജനനപ്പെരുന്നാൾ മദ്ധ്യാഹ്നം) (ഒന്നാം നിറം)
 സീനായ് ഗിരി നിൻ -സവിയേ വിറപ്പുണ്ടു
 നാഥാ ദേവേശാ- ഗിരിവാരിധി ധരനാം നിന്നെ
 കന്യകയാം മറിയാമേന്തി
 വേഴ്ച പെടാതവൾ ഗർഭിണിയായ്-
 വചനാതീതം പ്രസവിച്ചു
 തൽസ്മൃതിയെ - വിശ്രുതമാക്കണമെ.
 ഉന്നത രാജ്യമതും - ശാശ്വത ജീവിതവും

നിർമ്മലരാർജ്ജിക്കും - സത്തമമശിഹാ ഭക്തന്മാർ-
 അർഹിക്കുന്ന മഹാ ഭാഗ്യം
 ജഡനേത്രം ദർശിക്കുകയോ
 ശ്രവണം കേൾക്കുകയോ ഹൃദയം
 തേറുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലേതും.
 മിശിഹായുടെ റൂൾമാ- മാമോദീസായാൽ
 സംപ്രാപിച്ചോരായ് തൃപ്താവനതനു ഭക്ഷിച്ചു
 പുണ്യനിണം പാനം ചെയ്തോർ
 പൂഴിയിൽ നിന്നും താൻ മൂലം -
 പ്രാണനോടേറി ധൂളികൂട
 ഞ്ഞതിതേജോ-
 വസ്ത്രം ചാർത്തീടും.

(ജനനപ്പെരുന്നാൾ മൂന്നാമണി) (ഒന്നാം നിറം)

കന്യകമറിയാമിന്നാൾ

പെറ്റാളുണ്ണിയെ മകുടങ്ങളെ മുടയുന്നോ-നെ

സീയോനിതുകേട്ടപ്പോൾ

അവനെക്കണ്ടീടും മുന്വേകമ്പം പു-ണ്ടു.

നിബിമൊഴിവായി -ചേരോദേസോടായ്

ബേൽലഹേമിൽ- നൃപതിജനിച്ചെന്നാൾ

കൊല്ലിച്ചാനാൾ വിട്ടാ

ബേൽലഹേം ശിശുവൃന്ദത്തെ വീഴ്ചയിലായ് - തൻ വാഴ്ച

വാണാനീശോ - യെന്നെന്നും

വരുവിൻ സ്തുതിപാടീടാൻ

നിജജനനത്തിൻ ദിവസത്തിൽ ഹാലേയലുയ്യാ-ഉഹാലേ-

വാനിയലട്ടാനന്ദം

വാരിധിയും ധരയും നരരും സ്തുതിപാടട്ടെ

ഉലകിതിലിന്നുളവായി

നന്മയുമാമോദവുമോലും ശുഭ കാര്യങ്ങൾ

കന്യക പെറ്റു-തന്നിൽ മുതിർന്നോനെ

അമ്മണിയുണ്ണി -ജനകനു സമനല്ലൊ

പിഞ്ചുകിടാവെന്നോണം.

പുൽക്കുട്ടിൽ പാൽ നുകരുന്നു മാലാഖമാർ-ചുളുന്നു.

ഇടയന്മാരും ശാസ്ത്രികളും

കാണിയ്ക്കകളർപ്പിച്ചു.

രാജാധീശർക്കെന്നവിധം ഹാലേയലുയ്യാ - ഉഹാലേയുയ്യാ

(രണ്ടാം വിവാഹം - 1-ാം ശുശ്രൂഷ)
(മൽക്കൂസ് റൗമൊ) (രണ്ടാം നിറം)

1. വാഴ്വേറ്റുബ്രാഹ്മാഹം-താതൻ തൻ ഭവനം മൂന്നു പുമാന്മാരാൽ
സാക്ഷാൽ മണവാളൻ മശിഹാ
സഹായ് - ഭവനത്തെ വാഴ്ത്തി
സ്വാരാധകരേറിയ വീട്ടിൽ - ത്രിത്വം വാണീടണമേ നൽ
തലമുറയാ-ലതു വാഴ്ത്തപ്പെടണം
2. ഏവൻഗേല്യോനിൽ - മോറാൻ ശിഷ്യരൊടായ് -
ചൊല്ലിക്കേട്ടേൻ ഞാൻ
കൈക്കൊൾ-വു നിങ്ങളെ വീടേ-
താവീ-ടെന്നെ കൈക്കൊൾവു
അബ്രാഹാമിൻ ഭവനം പോൽ-ഞങ്ങളണഞ്ഞൊരു ഭവനത്തെ
രക്ഷകനേ-വാഴ്ത്തുക തൃക്കൈയാൽ